

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-308/14

**Evropska komisija
proti
Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska**

„Neizpolnitev obveznosti države — Koordinacija sistemov socialne varnosti — Uredba (ES) št. 883/2004 — Člen 4 — Enako obravnavanje v zvezi z dostopom do dajatev socialne varnosti — Pravica do prebivanja — Direktiva 2004/38/ES — Nacionalna zakonodaja, ki ne priznava pomoči za vzdrževanega otroka in davčnega dobropisa za vzdrževanega otroka državljanom drugih držav članic, ki nimajo pravice do zakonitega prebivanja“

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. junija 2016

1. *Socialna varnost — Delavci migranti — Ureditev Unije — Stvarno področje uporabe — Prejemki iz sistema socialne varnosti — Pojem — Pomoč za vzdrževanega otroka, katere namen je kriti del stroškov, ki jih ima tisti, ki skrbi za enega ali več otrok, in ki se dodeli na podlagi zahteve — Davčni dobropis za vzdrževanega otroka, ki se izplača osebam, ki skrbijo za enega ali več otrok, ob upoštevanju več okoliščin, ki se nanašajo na individualni položaj zadevne družine — Vključitev*

(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 883/2004, člena 1(z) in 3(1)(j))

2. *Socialna varnost — Delavci migranti — Zakonodaja, ki se uporablja — Sočasna uporaba več nacionalnih zakonodaj — Izključitev — Sistem kolizijskih pravil — Popolnost*

(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 883/2004, člen 11(3)(e))

3. *Socialna varnost — Delavci migranti — Enako obravnavanje v smislu člena 4 Uredbe št. 883/2004 — Nacionalna zakonodaja, ki za prejemanje socialnih prejemkov določa pogoj zakonitega prebivanja — Posredna diskriminacija — Nedopustnost — Upravičenost — Pogoji*

(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 883/2004, člen 4(2); Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38, člena 7 in 14(2))

4. *Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti — Dokaz neizpolnitve obveznosti — Dokazno breme Komisije — Predložitev dokazov, iz katerih je razvidna neizpolnitev obveznosti*

(člen 258 PDEU)

1. Dajatve, ki se podeljujejo samodejno družinam, ki izpolnjujejo določene objektivne zahteve, ki se med drugim nanašajo na njihovo velikost, njihove dohodke in njihove kapitalske vire, ne glede na posamično in prosto presojo osebnih potreb, in so namenjene plačevanju družinskih izdatkov, je treba šteti za dajatve socialne varnosti.

Zato je treba kot „dajatve socialne varnosti“ v skladu s členom 3(1)(j) Uredbe št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, v povezavi s členom 1(z) te uredbe, šteti pomoč za vzdrževanega otroka, katere namen je zlasti kriti del stroškov, ki jih ima tisti, ki skrbi za enega ali več otrok, in ki se osebam dodeli na njihovo zahtevo, ter davčni dobropis za vzdrževanega otroka, ki se izplača osebam, ki skrbijo za enega ali več otrok, in katerega znesek je odvisen od ravni dohodkov družine, števila vzdrževanih otrok ter drugih okoliščin, ki se nanašajo na individualni položaj zadevne družine.

(Glej točke od 58 do 61.)

2. Glej besedilo sodbe.

(Glej točke od 63 do 66 ter točko 68.)

3. Država članica gostiteljica, ki za namene dodelitve zadevnih socialnih dajatev zahteva, da mora državljani druge države članice na njenem ozemlju zakonito prebivati, izvaja posredno diskriminacijo.

Da bi bila utemeljena, mora biti takšna posredna diskriminacija primerna za zagotovitev uresničitve legitimnega cilja in ne sme presežati tega, kar je nujno potrebno za doseg tega cilja.

V zvezi s tem nujnost varstva financ države članice gostiteljice načeloma utemeljuje možnost preverjanja zakonitosti prebivanja ob dodelitvi socialne dajatve zlasti osebam iz drugih držav članic, ki niso delovno aktivne, saj bi takšna dodelitev pomoči lahko vplivala na celotno raven pomoči, ki jih ta država lahko dodeli.

Kar zadeva sorazmernost merila pravice do prebivanja, je treba preverjanje, ki ga nacionalni organi izvajajo v okviru dodelitve zadevnih socialnih dajatev, da prosilec ni nezakonito na ozemlju zadevne države, presojati kot primer preverjanja zakonitosti prebivanja državljanov Unije v skladu s členom 14(2), drugi pododstavek, Direktive 2004/38 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, zaradi česar to ne more biti sistematično.

Posledično, ker nacionalni organi le v primeru dvoma opravijo potrebno preverjanje za ugotovitev, ali prosilec izpolnjuje oziroma ne izpolnjuje pogojev iz Direktive 2004/38, zlasti tistih iz njenega člena 7, in, torej, ali ima v skladu s to direktivo pravico do zakonitega prebivanja na ozemlju te države članice, navedena nacionalna zakonodaja ne pomeni diskriminacije, ki je v skladu s členom 4 Uredbe št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti prepovedana.

(Glej točke 76, od 79 do 82, 84 ter 86.)

4. Glej besedilo sodbe.

(Glej točko 85.)